

Ida Emilie Demant født Høst

Claus Nielsen, Eriksholm Samlingen

William Demants og hustru Ida Emilies Fond er det officielle navn på Oticon Fonden. Denne artikel fortæller lidt om hvem Ida var.

Ida blev født i 1888 i København. Hun var datter af overretssagfører Frederik Christian Haugsted Høst og hustru Ida Suzette Agathe Petra født Lyngbye. Ida havde tre søskende, en søster og to brødre. Som barn boede hun først i Frederiksborggade 11 og senere på Vestre Boulevard (nuværende H.C. Andersens Boulevard). Ida gik i en privatskole for piger, Laura Engelhardts skole. Efter endt skolegang fik Ida arbejde på kontor i nogle år.

Omkring 1913 møder Ida William i København, og sød musik opstår. Ida og William bliver gift d. 4. april 1914 i Holmens kirke. Efter vielsen flytter Ida ind hos William der bor i en 6 værelses lejlighed på Vesterbrogade 22 i København. På dette tidspunkt drev William sin høreapparatformerretning fra privaten, og han har titel af grosserer.

Ida Emilie fotograferet på havnen i København. Fotografiet er taget omkring 1912.

Året efter Ida blev gift, tog hun med William på forretningsrejse til Petrograd i Rusland. Parret rejste via Finland, hvor de hyrede en tolk til rejsen. De besøgte velhavende godsejere i Rusland og tog på en længere turné i landet med høreapparaterne. I 1918 følger Ida igen sin mand på forretningsrejse – her går turen til New York i USA. Målet med denne rejse er, at William skal diskutere sine høreapparaturer med amerikanerne. Parret er i USA i flere måneder og tager hjem, da de erfarer at Idas søster, Elinor er meget syg. De når først hjem efter Elinor er død kun 35 år gammel.

Tidligt i ægteskabet bliver Ida og William meget gode venner med ægteparret Daell. P. M. Daell er grosserer og driver det succesrige Daells Varehus. Venneparrene tager ofte til Skagen på sommerferie og kommer jævnligt i hinandens hjem.

Efter 10 års ægteskab erkender Ida og William, at de ikke er i stand til selv at få børn. De beder en læge de kender om at hjælpe dem med at finde et barn, de kan adoptere. Den 19. januar 1925 føder en ung pige et barn på fødselsstiftelsen på Rigshospitalet. Barnet, en lille pige bliver adopteret af Ida og William, og de

døber hende Kate Elinor Demant. Pladsen i lejligheden på Vesterbrogade er trang, da der ud over den lille familie også bor en husassistent og en barnepige. Familien Demant flytter til Østerbrogade 112 omkring 1930.

I 1934 køber William en sommerhusgrund i Hornbæk, hvor han opfører en sommervilla i to plan samt en garage. Man tilbragte sommerferierne i huset og gik lange ture ved stranden og i de nærliggende skove. Ida var musikalsk og en af Kates skolekammerater husker, hvordan man ofte sang og trallede i hjemmet. Blot nogle få hundrede meter fra sommerhuset havde Demants venner, ægteparret Harhoff også sommerhus. Harhoffs var meget aktive i Oxfordbevægelsen også kendt som moralsk oprustning. Ida blev også optaget af denne bevægelse og var i noget tid aktiv.

I tiden omkring 2. verdenskrig blev Ida involveret i forskelligt velgørehedsarbejde. Det drejede sig om indsamling af penge til mindrebemidlede og fabrikation af tøj til soldaterne ved fronten. Idas veninde Rigmor Harhoff og veninden Nina Harttung deltog også i dette arbejde. I spidsen for arbejdet stod dronning Alexandrine. Dronningen og "hendes" damer var kendt som hyænerne. Udover det velgørende arbejde gik damerne ikke af vejen for at kommentere på tidens forskellige hændelser.

William hjælper via sin forretning en del jøder til Sverige. Dette arbejde er risikabelt, og Gestapo er meget interesseret i at få fat i William. Det lykkedes dem ikke, da William i tide flygter til Sverige. I starten af januar 1945 skriver dronningen til Ida: *"Kære fru Demant. Desværre traf jeg Dem ikke igaar, derfor vil jeg gerne sige Dem på denne Maade hvor frygteligt ondt det gør mig for Dem at De har mistet saa meget af Deres indbo"*. Forklaringen er, at Gestapo havde tømt en masse af indboet fra Ida og Williams lejlighed i Trondhjemsgade og brændt det af nede på gaden. Dronningen fortsætter brevet: *"Jeg vilde gerne spørge om jeg ikke kunne hjælpe Dem med nogle kjoler, da fru Harhoff sagde, at alt Deres tøj er brændt. Vi har jo omtrent samme Højde, jeg kunne ogsaa levere Overtøj, eventuelt Sko hvis De passer, men jeg maa dertil bemærke at intet deraf er nyt. Jeg vilde være saa glad, hvis jeg kunne hjælpe"*. Det er derfor muligt, at Ida har gået konegligt klædt i en periode.

Engang i begyndelsen af 1950'erne bliver Ida syg. Ida er ofte indlagt på Skodsborg Badesanatorium til diverse behandlinger og undersøgelser. Hun får konstateret kræft i maven og får lavet en stomi. På dette tidspunkt kendte man ikke til stomiposen, den først kommer frem nogle år senere. Efter Ida har fået lavet en stomi, er hun igen ofte på Skodsborg Badesanatorium for at få pleje og behandlinger. Datidens stomipatienter måtte gå med forbindinger over hullet i maven, hvilket var meget besværligt og ikke særlig rart. Den 25. marts 1957 bliver Ida indlagt på sanatoriet for sidste gang. Hun dør d. 11. april 1957.

Dem der har kendt Ida, husker hende som et meget fint og nydeligt menneske med en udpræget høj moral. For hendes mand Williams vedkommende forholdt det sig anderledes – men det er en helt anden historie.